

Då Kongl. May:tz
... ryttmestare
under hr. baron
och öfwerstens von
Tiesenh...

Tigerstedt, Petrus Erici

1700-1829 81 Cbza Fol. 1708
Creutz o. Vellingk

National Library
of Sweden

1883

29

Då
Kongl. May:z Wår Allernådigste Konungz
Tro Tienare och Ryttnestare
under Hr. Baron och Öfverstens von TIESENHAUSENS Regemente

Den
Högwålborne Herre /
**Herz GUSTAF OTTO
CREUTZ**

Frj. Herre / Herre til Sarswelar Tiusterby / Fårby och Tyfö /

Samt
Högwålborne Fröken /
**Fröken ANNA CHRISTINA
VELLINGK**

H:s HögGräfl. Excellences Sal. Kongl. Rådes / Præsidentens i Kongl.
HoffRätten i StorFurstendömet Finland / Generalens och Gouverneurens

Den
Högwålborne Herrens /
H. Gref OTTO VELLINKS

Grefwes / Frj. Herres till Sunehoff / Herres till Kurtena / Saglina
och Wiurula /

Högstelskålige Dotter:

I then Helga Trefaldighets Namn i HögFörnäma Personers Närvaro med
hwarannan ingingo ett Heligt Achtenkap i Åbo den 23. Junii A. 1708.

Uttrade sine trogna Önskingar

Och HögFörnäma Contrahenternas

Ödmjukaste Tienare.

Ed HERRans stora Nåd at kunna sig förnöija/
Dch ej afegit wett hans wågars wijsheit böija/
Det är en Kånst som än ej hela Adams
Ditt

Uthi sin fäfanghet har fattat i sin Hierna/
Då den så obetånckt will emot udden spierna/
Dch sättja Him'lens GUD sielf-willigt
mål och sätt.

Det är ett fäfangt sätt / då man för fäfang åbra
Dch fäfang köglik winst med det Gud will beståra
Ej wijsar sig förnögd / men måstra will hans Dom/
Då man hwad HERRans Hand har krotot giordt will råtta/
Fast doch en dödlig matt slått intet kan utbrätta;
En han som alt har giordt har giordt och här en bom.

I sorg och glädie-mål at hålla råtta wägen/
Dch ej i werdzens lust sig wijsa alt för trägen/
I GUDz behag och slut at sökia all sin skatt/
Det är GUDz barnas wärel / dhe råtta Christnas prydnä/
Een härlig Crona ger dem sådan helig lydna/
I tijd och ewighet dhe få all Sällhet fatt.

All Sorg som tiden Dem heel öfwerflödigt skåncker/
Den troгна Siälens frögd till ingen deel förfråncker/
De weta af hwars Hand dhe denna Kalcken sådt/
At dem en Fader får i nåder welat rijsa/
Den under straffet och Dem nådigt låfswat lijsa:

Godt Hopp / godt Tolamod har altijd stadigt stådt.

Med

Med glädie HERRANS Hand wij se på denna dagen/
Med Sorg wij så' den nyß / då blef af Döden slagen
Een Hielte uthi Fält / een höger Kongens Man /
Som uthi Frijd och Strijd med Swea Konungs Sjuda
Med troget Råd och Mod heel tappert wiste strjda /
Den intet Swärd och Spiut / Den dödzens pjl nu wan.

Så gick wår GREFWE bort / den wij med ångzlan sakna /
Men meer Hans Höga Huus / som måst i Tårar wakna /
En bitter Tåre Kallek tyckz blij des tidsfördrjff;
Doch HERREN som sielf gör en klarer Dag och mulen /
Han ståncker nådigt nu en solskins Dag för kulen /
Det Högförnähma Huus i döden sådt nytt lijf :

Ett Lijf utaf Det LJFF den Salig Herren lämna
Des dyra Dotter / som Sig kan fullkomligt nämna
Af WELLINGKS Höga Stam / GUD tånder nu ett Ljus /
Ett Ljus af Glädie fullt i Fru GREFWJNNAES Hierta /
Som liusligt lindrar all Des myckna Sorg och Smärta /
Utaf ett Sorge-boö han gör ett Brudehuus.

Sij det är HERRANS Hand den wij med glädie wörda /
En HERRANS Hand / som ej plår lägga steen på börda /
Då man med hans Förshyt och Wilja är förnögd;
Det lär oss denna Dag / då wij med hugnad ståda /
Hur' detta Dngdens Folck / dhe Högförnähma båda
Nu knytas af GUD sielf / wålsignas af Hans högd.

Det är ett underwärcel som HERREN haßt för händer /
I det han dubbel Tröst för dubbel Sorg nu sänder:
Wår BRUDGUM och wår BRUD å' Faderlösa två /
Uppå en Dag han gör at de hans Faders Wilja
Med wördnad wörda så / ty ingen kan Dem skilja
Ifrån hans Kärlek den De liusligt smaka så.

GUDz Kärlek gör at De i Richte Kärlek knytas /
Utaf GUDz Råd nu måst' all Deras Pust förbyttas /
Ja Sorgens Mörcker i et härligt Glädie Ljus;
Ty gif Them HERRE thet Tu Tinom Barnom läfwa
Longt Lijf / all Salighet / Tin Tröst må blij en Gåfwa
I Tijd och Ewighet för detta Höga Huus.

Melod. Thet wida wilda Haaf / 2c.

Sänck / Höga Samqwäm / tänck / hwad Huns man trädt uti /
Hwars diupa Sorg i Frögd wij se förwandlad bli /
Här wärlas Pust i Lust / sees Tärar uti Frögd /
Wäl den i bägge tu med GUD sig finner nögd.

Hwar Tär den har med sig en Glädie rörelse /
Hwar Suck utaf wärt Bröst måst och en Fägnad ge /
Wär Tärar falla ned / men stiga up i Högd /
Wär Suckan som faar up / nedföer med sig Frögd.

Men at wij glädjas må i GUDI bör och måst /
Wär JESUM biuda först at bli wär Bröllopsz Gäst /
Utgiutom alle ta wär Hiertan i en Bön
Om Nåd af Himlens GUD / wär Bön wär GUD ett søn:

O store kärlekz GUD / Tu som och älskat haar
Af Ewigbet / Tu och wärt Höghjörnähma Paar /
Af kärlek har förent uti Titt kärlekz Nåd ;
Ty giut nu öfwer Them Tin Andes ryka Nåd !

Wär dyra Siäla-Wän som Them i Trona fäst /
Blijf Tu i Theras Huns och Theras Siälaz Gäst /
Tu som Them af Tin Nåd till thetta Ständ uthsedt /
Föreana Them med Tig at The i Tig bli ett.

O! kärlekz Eld som ned af Himlen guten är /
Insänck Tu Tig i Them / alt Ondt och nådigt währ
Lät Them så här i Tig och af Tig lesiwa så /
At The till samman sidst till Lambsens Bröllopsz gå.

Melod. All Luffz och lesnadz Springekälla / 2c.

Si se wij nu ett Band här bunnit /
Som Herrans Hand sielf bun-
dit har /
Thet har nu sin fullbordan wunnit /
Som i Hans Nåd beslutit war /
The äre bundue af GUDz Hand /
Och slutne i Hans kärlekz Band.

Thet Band här eij uplöses mera /
Thet Slut här ingen ändra tör /
Fast mellan Them som andra flera /
En skildnad Döden ändtlin gör /
Doch skola the thet ewigt få /
Hwad them i tyden tagz ifrå.

Ty wilje wij än mera önska
At the i Band med lesiwande /
Må bundne här och ewigt grönsta /
At the thet märckia / måga se /
At GUD är worden Theras Far /
Som hägnar Them i Sitt För-
swar.

Ty tagen moot i GUD förnögd /
Hwad Han Ehr täckes sticka till /
Och blifwer till thens wilja bögd /
Som sig om Eder wärda will /
Han will när Eder stadigt bo
Och ge Ehr sidst en ewig Roo.

ANDR. AIMELEUS

